

Vägledning om rapportering av väsentliga riskkoncentrationer i finansiella konglomerat och transaktioner inom finansiella konglomerat

1 Översikt

1.1 Syfte

I artikel 4 i förordning (EU) nr 1024/2013¹ tilldelas Europeiska centralbanken (ECB) flera särskilda uppgifter som rör tillsyn över kreditinstitut. En av dessa uppgifter är att delta i extra tillsyn över finansiella konglomerat i samband med de kreditinstitut som ingår i det och att åta sig uppgiften som samordnare i de fall då ECB utses till samordnare för ett finansiellt konglomerat i enlighet med de kriterier som anges i tillämplig unionsrätt.

Efter att kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/2454² om tekniska genomförandestandarder för tillsynsrapportering av riskkoncentrationer och transaktioner inom finansiella konglomerat (nedan kallade *genomförandestandarderna*) nu har trätt i kraft har ECB beslutat att ge ut en allmän vägledning om den information, som ECB, i egenskap av samordnare, kommer att kräva att enskilda finansiella konglomerat gör i enlighet med genomförandestandarderna och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG³ (nedan kallat *direktivet om finansiella konglomerat*, FICOD).

Syftet med denna vägledning är att skapa enhetlighet, samstämmighet, ändamålsenlighet och öppenhet vad gäller det synsätt som ECB kommer att tillämpa i de fall då ECB har utsetts till samordnare för ett finansiellt konglomerat i enlighet med kriterierna i tillämplig unionsrätt. Framst ska vägledningen hjälpa finansiella konglomerat att inrätta de interna rutiner som behövs för att de ska kunna rapportera

¹ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

² Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/2454 av den 14 december 2022 om tekniska genomförandestandarder för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG vad gäller tillsynsrapportering av riskkoncentrationer och transaktioner inom det finansiella konglomeratet (EUT L 324, 19.12.2022, s. 55).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1).

betydande riskkoncentrationer och transaktioner inom finansiella konglomerat med hjälp av mallarna i de tekniska genomförandestandarderna.

1.2 Omfattning och verkan

Denna vägledning gäller finansiella konglomerat som leds av ett kreditinstitut som ECB har klassificerat som betydande institut. Om det inte redan finns nationell lagstiftning om rapporteringskrav för finansiella konglomerat med andra regler kan ECB:s förväntningar i denna vägledning även användas av nationella behöriga myndigheter när det fastställer rapporteringskrav för finansiella konglomerat som leds av mindre betydande institut.

Vid tillsyn angående riskkoncentrationer och transaktioner inom finansiella konglomerat ska samordnare och andra berörda behöriga myndigheter beakta det finansiella konglomeratets specifika grupp- och riskhanteringsstruktur och de sektorsspecifika krav som finns för riskkoncentrationer och transaktioner inom finansiella konglomerat, särskilt när de fastställer vilka riskkoncentrationer och transaktioner inom finansiella konglomerat som reglerade enheter och blandade finansiella holdingföretag i finansiella konglomerat ska rapportera enligt artiklarna 7.2 och 8.2 i direktivet om finansiella konglomerat.

Det slutliga beslutet om kraven på varje enskilt finansiellt konglomerat som ECB är samordnare för kommer ECB därmed att underrätta det aktuella finansiella konglomeratet om bilateralt efter samråd med de andra berörda behöriga myndigheterna och, i förekommande fall, det aktuella konglomeratet.

De allmänna riktlinjerna i denna vägledning motsvarar de allmänna förväntningar som ECB i de flesta fall har när rapporteringskraven fastställs. ECB kan frånga de allmänna förväntningarna i denna vägledning om det finns en tydlig och tillräcklig anledning till det. Finansiella konglomerat bör därför inte förutsätta att de allmänna förväntningarna i denna vägledning är direkt tillämpliga på dem. De finansiella konglomeraten bör i stället följa det beslut som ECB, som samordnare, har fattat specifikt för dem.

När ECB utformar de politiska råden i denna vägledning agerar ECB inom ramen för gällande EU-rätt. I fall där handboken hänvisar till bestämmelser i direktivet om finansiella konglomerat påverkar ECB:s policy inte tillämpningen av nationella rättsakter om införlivande av direktiv, i synnerhet direktivet om finansiella konglomerat, om en relevant policy redan har antagits genom dessa nationella rättsakter. Som samordnare beaktar ECB också artikel 2.2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2303 vid identifiering av typer av betydande transaktioner inom finansiella konglomerat och fastställande av lämpliga trösklar för betydande transaktioner inom finansiella konglomerat samt artikel 3.3 i samma förordning vid identifiering typer av väsentlig riskkoncentration och lämpliga trösklar för väsentlig riskkoncentration.

Inga nya regleringskrav fastställs i denna vägledning, och specifikationerna och principerna i den ska inte tolkas som juridiskt bindande regler.

ECB förbehåller sig rätten att revidera de allmänna förväntningar som beskrivs i denna vägledning om det behövs på grund av ändringar i lagstiftningen eller särskilda omständigheter eller på grund av att särskilda delegerade akter antas, i vilka en särskild policyfråga regleras på annat sätt.

1.3 Förklaringar till vägledningens allmänna förväntningar

Typer av transaktioner som ska rapporteras (artikel 1.3 i genomförandestandarderna)

I denna vägledning beskrivs de allmänna förväntningar som ECB kommer att ha vad gäller de typer av riskkoncentration och typer av transaktioner inom finansiella konglomerat som ska rapporteras enligt artiklarna 7.2 och 8.2 i direktivet om finansiella konglomerat och i bilaga II till det direktivet. ECB kan även i vissa enskilda fall kräva att olika typer av riskkoncentrationer och transaktioner inom finansiella konglomerat ska rapporteras.

Trots att definitionen av *transaktioner inom finansiella konglomerat* (artikel 2.18 i direktivet om finansiella konglomerat) omfattar transaktioner mellan reglerade enheter i samma finansiella sektor anser ECB att sådana transaktioner inom finansiella konglomerat i allmänhet inte behöver rapporteras. Faktum är faktiskt att det i skäl 5 i direktivet anges att "[f]ör att den extra tillsynen över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat skall bli effektiv bör den tillämpas på alla sådana konglomerat, vars sektorsöverskridande finansiella verksamhet är betydande". Därför anser ECB att det i allmänhet inte bör vara nödvändigt att begära att finansiella konglomerat ska rapportera alla finansiell verksamhet inom samma sektor (alltså mellan reglerade enheter i samma finansiella sektor enligt definitionen i artikel 2.8 i direktivet om finansiella konglomerat) för att målen med direktivet om finansiella konglomerat ska uppnås och att samordnaren, efter samråd med berörda behöriga myndigheter, endast bör begära sådan rapportering när det anses relevant på grund av särskilda omständigheter. Dock bör generellt transaktioner rapporteras om de sker mellan reglerade enheter i samma finansiella sektor, men föremål, på individuell basis, för särregler enligt definitionen i artikel 2.7 i direktivet om finansiella konglomerat. Framför allt bedöms transaktioner mellan kapitalförvaltningsbolag och kreditinstitut vara relevanta med tanke på målen för direktivet om finansiella konglomerat.

Format för rapportering om hur intressekonflikter och risker för spridningseffekter hanteras (artiklarna 2.2 och 3.2 i genomförandestandarderna)

Hur finansiella konglomerat hanterar intressekonflikter och risker för spridningseffekter anser ECB vara av yttersta vikt för ett gott styre.

I denna vägledning specificeras inte vilket format rapporteringen om hur intressekonflikter och risker för spridningseffekter hanteras ska ha eller vad den ska innehålla. ECB förväntar sig dock generellt att denna information ska vara tillräckligt omfattande för att ECB ska få en god förståelse för hur intressekonflikter och risker för spridningseffekter hanteras.

För enlighetens skull förväntar sig ECB att denna information ska rapporteras tillsammans med informationen om de finansiella konglomeratens "rättsliga struktur samt lednings- och organisationsstruktur", som rapporteras enligt artikel 9.4 i direktivet om finansiella konglomerat.

Beroende på hur likformig informationen som ECB får in är kan ECB vid senare tillfälle överväga att ta fram standardmallar för sådan rapportering.

Tröskelvärden för rapportering av riskkoncentration (artikel 7.2 i direktivet om finansiella konglomerat och bilaga II till det direktivet)

I artikel 7.2 i direktivet om finansiella konglomerat och bilaga II till det direktivet ges samordnaren rätt att "fastställa lämpliga trösklar" för rapporteringen av betydande riskkoncentrationer "efter samråd med de övriga relevanta behöriga myndigheterna och med det finansiella konglomeratet". ECB kommer att fastställa särskilda trösklar för varje enskilt konglomerat. I denna vägledning anges dock de tröskelvärden över vilka ECB i allmänhet förväntar sig att betydande riskkoncentrationer rapporteras. Trösklarna har satts så att de så långt som möjligt ska överensstämma med rådande rutiner och uppfylla målen för den extra tillsynen. Denna allmänna hållning påverkar inte ECB:s rätt att fastställa andra trösklar i enskilda fall efter samråd med de berörda behöriga myndigheterna och med det berörda finansiella konglomeratet.

Kvalitativa krav för riskkoncentrationer (artikel 7.3 i direktivet om finansiella konglomerat)

Enligt artikel 7.3 i direktivet om finansiella konglomerat får medlemsstaterna, till dess att unionslagstiftningen har samordnats ytterligare, fastställa kvantitativa gränser, tillåta sina behöriga myndigheter att fastställa kvantitativa gränser eller vidta andra tillsynsåtgärder som uppfyller målen för extra tillsyn när det gäller riskkoncentration på nivån finansiellt konglomerat.

I denna vägledning specificeras ingen kvantitativ gräns för riskkoncentrationer. I de medlemsstater som har gett behöriga myndigheter befogenhet att fastställa kvantitativa gränser kan ECB i enskilda fall specificera en sådan gräns efter samråd med de berörda behöriga myndigheterna. I linje med målen för den extra tillsynen anges det i vägledningen att det finns en allmän förväntan på att finansiella konglomerat ska förklara vad de har gjort för att minska enskilda riskkoncentrationer som överstiger 25 procent av deras kapitalbas.

Tröskelvärden för rapportering av transaktioner inom finansiella konglomerat (artikel 8.2 i direktivet om finansiella konglomerat och bilaga II till det direktivet)

Enligt artikel 8.2 i direktivet om finansiella konglomerat och bilaga II till det direktivet ges samordnaren rätt att "fastställa lämpliga trösklar" för rapporteringen av alla betydande transaktioner inom finansiella konglomerat" efter samråd med de övriga relevanta behöriga myndigheterna och med det finansiella konglomeratet". ECB kommer att fastställa särskilda trösklar för varje enskilt konglomerat. I denna vägledning anges dock de tröskelvärden över vilka ECB i allmänhet förväntar sig att transaktioner inom finansiella konglomerat ska rapporteras. Denna allmänna hållning påverkar inte ECB:s rätt att fastställa andra trösklar i enskilda fall efter samråd med de berörda behöriga myndigheterna och med det berörda finansiella konglomeratet.

Kvantitativa och kvalitativa krav för transaktioner inom finansiella konglomerat (artikel 8.3 i direktivet om finansiella konglomerat)

Enligt artikel 8.3 i direktivet om finansiella konglomerat får medlemsstaterna, till dess att unionslagstiftningen har samordnats ytterligare, fastställa kvantitativa gränser och kvalitativa krav, tillåta sina behöriga myndigheter att fastställa kvantitativa gränser eller kvalitativa krav eller vidta andra tillsynsåtgärder som uppfyller målen för extra tillsyn när det gäller transaktioner mellan reglerade enheter inom ett finansiellt konglomerat.

I denna vägledning specificeras ingen kvantitativ gräns för transaktioner inom finansiella konglomerat. I de medlemsstater som har gett behöriga myndigheter befogenhet att fastställa sådana kvantitativa gränser kan ECB i enskilda fall specificera en sådan gräns efter samråd med de berörda behöriga myndigheterna. I linje med målen för den extra tillsynen anges det i vägledningen att det finns en allmän förväntan om att transaktioner inom finansiella konglomerat ska ske enligt armlängdsprincipen i enlighet med artikel 4.1 a i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2303.⁴

2 Allmänna förväntningar

I detta avsnitt beskrivs det allmänna förhållningssätt som ECB ämnar följa när ECB utför vissa uppgifter som ECB tilldelats i egenskap av samordnare i enlighet med genomförandestandarderna och direktivet om finansiella konglomerat.

⁴ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2303 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG med avseende på tekniska tillsynsstandarder som specificerar definitioner och samordnar den extra tillsynen av riskkoncentration och transaktioner inom det finansiella konglomeratet (EUT L 326, 11.12.2015, s. 34).

2.1 Typer av transaktioner och risker som ska rapporteras

Artikel 1.3 i genomförandestandarderna och bilaga II till direktivet om finansiella konglomerat

Vad gäller de typer av transaktioner som reglerade enheter och blandade finansiella holdingföretag ska rapportera, och utan att det påverkar rapporteringen av olika typer av riskkoncentrationer som samordnaren begär efter samråd med berörda behöriga myndigheter och beaktande av respektive finansiella konglomerats specifika grupp- och riskhanteringsstruktur, förväntar sig ECB generellt att alla riskkoncentrationer avseende följande ska rapporteras:

- i. motpart (för exponeringar mot en kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning, det senare enligt definitionen i artikel 4.1 39 i kapitalkravsförordningen (EU) nr 575/2013⁵),
- ii. land,
- iii. sektor,
- iv. valuta.

Utan att det påverkar ECB:s möjligheter att, efter samråd med de andra berörda behöriga myndigheter, kräva att andra typer av transaktioner inom finansiella konglomerat ska rapporteras, förväntar sig ECB generellt att följande typer av transaktioner inom finansiella konglomerat ska rapporteras:

- i. transaktioner inom finansiella konglomerat mellan reglerade enheter inom olika finansiella sektorer, enligt definitionen i artikel 2.8 i direktivet om finansiella konglomerat⁶,
- ii. Dock bör transaktioner inom finansiella konglomerat mellan reglerade enheter inom samma finansiella sektor men är föremål, på individuell basis, för särregler enligt definitionen i artikel 2.7 i direktivet om finansiella konglomerat generellt rapporteras om de sker mellan reglerade enheter i samma finansiella sektor.
- iii. transaktioner inom ett finansiellt konglomerat mellan reglerade enheter och fysiska eller juridiska personer som inte är reglerade enheter men som har "nära förbindelser" med företagen i konglomeratet.

Denna rapportering ska omfatta transaktioner inom finansiella konglomerat som

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁶ I linje med genomförandestandarderna, bilaga II, del I: allmänna instruktioner, punkt 1.5, där det anges att värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1 1 i det ändrade direktivet om marknader för finansiella instrument, i de fall då sektorsomfattande rapportering krävs, ska behandlas som en del av banksektorn. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

- i. pågick vid rapporteringsperiodens början,
- ii. påbörjades under rapporteringsperioden och som fortfarande pågick på rapporteringsdagen och som
- iii. påbörjades och löpte ut/förföll under rapporteringsperioden.

Det belopp som rapporteras som transaktioner inom ett finansiellt konglomerat bör dessutom vara det högsta beloppet som har registrerats under rapporteringsperioden.

2.2 Rapportering om hur intressekonflikter och risker för spridningseffekter hanteras

Artiklarna 2.2 och 3.2 i genomförandestandarderna

När det gäller informationen "om hanteringen av intressekonflikter och risk för spridningseffekter inom det finansiella konglomeratet" förväntar sig ECB att denna information ska rapporteras tillsammans med informationen om de finansiella konglomeratens "rättsliga struktur samt lednings- och organisationsstruktur" som omnämns i artikel 9.4 i direktivet om finansiella konglomerat. Samordnaren kan dock efter samråd med berörda behöriga myndigheter begära att informationen ska rapporteras i ett annat format.

2.3 Tröskelvärden för rapportering av betydande riskkoncentrationer

Artikel 7.2 och bilaga II i direktivet om finansiella konglomerat.

Samordnaren kan, i samråd med berörda behöriga myndigheter och berört finansiellt konglomerat, fastställa andra tröskelvärden, men generellt förväntar sig ECB, när det gäller tröskelvärden för vad som ska rapporteras som betydande riskkoncentrationer med avseende på koncentrationer av motpartsrisk som kommer sig av exponeringar mot en kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning enligt definitionen i artikel 4.1 39 i kapitalkravsförordningen, att finansiella konglomerat ska rapportera exponeringar över den lägsta av följande två tröskelvärden:

- i. 10 procent av det finansiella konglomeratets kapitalbas beräknat enligt den metod som konglomeratet använder för att beräkna sin kapitaltäckning.
- ii. 300 miljoner euro.

Exponeringen ska beräknas brutto före avräkning för eventuella riskreducerande åtgärder eller tekniker.

När det gäller lands- och valutakoncentrationer förväntar sig ECB generellt, utan att det påverkar andra tröskelvärden som fastställts av samordnaren efter samråd med berörda behöriga myndigheter och det berörda finansiella konglomeratet, att det finansiella konglomeratet rapporterar alla exponeringar över 5 procent av sin kapitalbas beräknat enligt den metod som konglomeratet använder för att beräkna sin kapitaltäckning. När en exponering relaterar till ett visst land eller viss valuta understiger ovanstående tröskelvärde ska exponeringen räknas in och rapporteras i kategorin *Övrigt*.

När det gäller sektorskonzentration, förväntar sig ECB generellt, utan att det påverkar tröskelvärden som samordnaren ålagt, i samråd med berörda behöriga myndigheter och det berörda finansiella konglomeratet, att exponeringarna rapporteras och allokeras de relevanta sektorerna utan att någon typ av tröskelvärde tillämpas.

2.4 Krav angående riskkoncentrationer

Artikel 7.3 i direktivet om finansiella konglomerat

Till dess att unionslagstiftningen har samordnats ytterligare, och förutsatt att medlemsstaterna har delegerat befogenhet att fastställa kvantitativa gränser för riskkoncentrationer inom finansiella konglomerat till behöriga myndigheter, kan ECB fastställa kvantitativa gränser för riskkoncentration i varje enskilt fall.

I linje med målen för den extra tillsynen är förväntningen att finansiella konglomerat, som rapporterar exponeringar mot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning, det senare enligt definitionen i artikel 4.1 39 i kapitalkravsförordningen, som överstiger 25 procent av det finansiella konglomeratets kapitalbas, ska förse samordnaren med en förklaring till varför dessa exponeringar inte utgör en alltför stor riskkoncentration med beaktande av affärsstrategin, den aktuella verksamheten, konglomeratets riskaptit och de underliggande gränserna, såväl som andra relevanta faktorer.

Vid beräkningen av dessa exponeringar gäller följande:

- i. Exponeringarna ska beräknas netto efter avräkning för eventuella riskreducerande åtgärder, med beaktande av riskreducerande instrument eller tekniker.
- ii. De exponeringar som rör tillgångar där risken främst bärs av försäkringstagarna mot den externa motparten kan beräknas multiplicerade med faktorn 0,1, om det finansiella konglomeratet kan visa att den ekonomiska risken till största delen överförs till försäkringstagarna genom avtal. Detta anses vara fallet när försäkringstagare inte är garanterade mer än 10 procent av det kapital de har investerat.

- iii. Beloppet före tillämpningen av multipliceringskoefficienten ska rapporteras i mall FC0250, beloppet som dras av efter tillämpningen av multipliceringskoefficienten ska rapporteras i mall FC0260 och beloppet efter tillämpningen av multipliceringskoefficienten i mall FC0280.

2.5 Tröskelvärden för rapportering av transaktioner inom finansiella konglomerat

Artikel 8.2 och bilaga II i direktivet om finansiella konglomerat

ECB förväntar sig generellt, utan att det påverkar andra tuffare tröskelvärden som fastställts av samordnaren efter samråd med berörda behöriga myndigheter och det berörda finansiella konglomeratet, att det finansiella konglomeratet rapporterar varje transaktion inom gruppen som måste rapporteras när exponeringen är lika med eller högre än följande tröskelvärden:

- i. För transaktioner av typen eget kapital, överföring av skulder och tillgångar, då transaktionen är lika med eller överstiger:
  - 1. det lägre värdet av antingen 5 procent av det finansiella konglomeratets sammanlagda kapitaltäckningskrav eller 300 miljoner euro när kapitalkraven är lägre än eller lika med 40 miljarder euro,
  - 2. 1 miljard euro när kapitalkraven är över 40 miljarder euro.
- ii. För derivat, där det redovisade värdet av transaktionen är lika med eller överstiger:
  - 1. det lägre värdet av antingen 5 procent av det finansiella konglomeratets sammanlagda kapitaltäckningskrav eller 300 miljoner euro när kapitalkraven är lägre än eller lika med 40 miljarder euro,
  - 2. 1 miljard euro när kapitalkraven är över 40 miljarder euro.
- iii. För poster utanför balansräkningen och ansvarsförbindelser där transaktionen efter beräkning med konverteringsfaktorer enligt definitionen i de aktuella särreglerna är lika med eller högre än:
  - 1. det lägre värdet av antingen 5 procent av det finansiella konglomeratets sammanlagda kapitaltäckningskrav eller 300 miljoner euro när kapitalkraven är lägre än eller lika med 40 miljarder euro,
  - 2. 1 miljard euro när kapitalkraven är över 40 miljarder euro.
- iv. För försäkring/återförsäkring, då summan av transaktionerna är lika med eller högre än:

1. det lägre värdet av antingen 5 procent av det finansiella konglomeratets sammanlagda kapitaltäckningskrav eller 300 miljarder euro när kapitalkraven är lägre än eller lika med 40 miljarder euro,
  2. 1 miljard euro när kapitalkraven är över 40 miljarder euro.
- v. Avseende vinst och förlust när transaktionens absoluta värde är lika med minst 5 procent av det finansiella konglomeratets totala intäkter, beräknat enligt relevanta redovisningsregler på konsoliderad basis samma referensdatum.

Alla exponeringar ska redovisas innan eventuella riskreduceringstekniker och undantag har tillämpats enligt definitionerna i särreglerna. Det finansiella konglomeratets kapitaltäckningskrav beräknas enligt den metod som konglomeratet använder för att beräkna sin kapitaltäckning.

Transaktioner som ingår i en enda ekonomisk transaktion ska räknas ihop och rapporteras var för sig om de tillsammans uppnår något av tröskelvärdena ovan.

För punkterna i), ii), iii) och iv), kan samordnaren i samråd med berörda behöriga myndigheter och det berörda finansiella konglomeratet, pröva kapitalkraven på basis av ett genomsnitt av de senaste tre åren för att undvika plötsliga eller tillfälliga förändringar av tröskelvärdet.

2.6 Krav angående transaktioner inom finansiella konglomerat

Artikel 8.3 i direktivet om finansiella konglomerat

Till dess att unionslagstiftningen har samordnats ytterligare, och förutsatt att medlemsstaterna har delegerat befogenhet att fastställa kvantitativa gränser och kvalitativa krav för transaktioner inom finansiella konglomerat mellan reglerade enheter i finansiella konglomerat till behöriga myndigheter förväntar sig ECB att transaktioner inom finansiella konglomerat ska genomföras enligt armlängdsprincipen. Finansiella konglomerat förväntas införa interna rutiner och kontroller för att säkerställa att transaktioner inom konglomeratet genomförs enligt armlängdsprincipen.

Samordnaren kan efter samråd med de berörda behöriga myndigheterna införa ytterligare begränsningar och krav avseende transaktioner inom finansiella konglomerat, särskilt vid regelarbitrage eller om särreglerna kringgås, liksom då spridningsriskerna anses vara alltför stora.

© Europeiska centralbanken, 2024

Postadress 60640 Frankfurt am Main, Tyskland

Telefon +49 69 1344 0

Webbplats www.bankingsupervision.europa.eu

Alla rättigheter förbehålls. Återgivning för undervisningsändamål och i icke-kommersiella syften är tillåten, under förutsättning att källan anges.

För specifik terminologi hänvisas till [SSM glossary](#) (finns endast på engelska).